

21 września 1931 r.

F27d 7102

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14034.

Kl. 26 a 13.

Heino Ballhöfer
(Büfleben, Niemcy).

Gaźnik do ropy i ciężkich olejów.

Zgłoszono 19 lipca 1929 r.

Udzielono 20 czerwca 1931 r.

Pierwszeństwo: 7 lutego 1929 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy gaźników do ropy, przy których komora gaźnikowa jest ogrzewana zapomocą części wytworzonego gazu, przyczem również zbiornik ropy jest podgrzewany, zaś ropa w zbiorniku zostaje sprężona ciśnieniem części wytworzonego gazu.

Wynalazek polega na tem, że gazowanie odbywa się w dwu komorach, z których pierwsza służy do gazowania wstępnego, druga do gazowania ostatecznego, dalej na umyślnem znacznem podgrzaniu gazu przed dopływem do palników, wreszcie na ruchomem wykonaniu palnika użytkowego;

to ostatnie podgrzewanie gazu ma szczególnie zastosowanie do podgrzewania palenisk np. przy lokomotywach.

Komora ostatecznego gazowania jest zaopatrzona w śrubową powierzchnię wewnętrzną, mającą na celu przedłużenie drogi gazu. Osiąga się przez to zgazowanie szybkie, bezdymne i pozbawione zapachu, kosztem najmniejszej ilości ciepła.

Nowy aparat jest przenośny, tak że może zostać przenoszony z ubikacji do ubikacji i od paleniska do paleniska, zezwala również na wprowadzenie palnika użytkowego daleko w głąb palenisk.

Nowy gaźnik uwidoczniiony jest przykładowo na rysunku, a mianowicie fig. 1 przedstawia rzut boczny, przyczem części gaźnika uwidocznione przez przecięcie osłony, oprócz tego komora ostatecznego gazowania jest przedstawiona na fig. 2 w przekroju poziomym.

Gaźnik do ropy składa się ze zbiornika *c* na płynne paliwo, komory do gazowania wstępnego *p* i komory gazowania ostatecznego *q*, dyszy spalinowej *f* do ogrzewania komory wstępnej oraz dyszy palnika użytkowego *r* do opalenia pomieszczeń podgrzewania i ruchomiania palenisk lub tym podobnych urządzeń.

Zbiornik na płynne paliwo *c* może być dowolnie wykonany. Z jego najniższej części prowadzi rurka dopływowa *d* paliwa do komory wstępnej gaźnika *p*, z tej ostatniej rurka *s* przechodzi górą do komory *q* ostatecznego gazowania. Gaz z komory *q* odpływa rurką *e* i odgałęzieniem *h* do zbiornika paliwa *c*, odgałęzieniem *t* płynie gaz rurką *g* do palnika użytkowego *r*, rurką zaś *u* do palnika *f*.

Komora wstępna gaźnika jest jak zwykle w podobnych urządzeniach wewnątrz całkiem próżna; górny koniec zaopatrzony jest w pokrywę do otwierania *v*, tak by można było tym otworem wprowadzać również paliwa stałe celem gazowania; komora ostatecznego gazowania jest zaopatrzona w powierzchnię śrubową *w*, przez którą gaz w ostatniej części procesu musi przepływać. Rurka *h* zaopatrzona jest w manometr. Rurka *t* jest wygięta śrubowo, z korzyścią o zewężających się skrętach *x*, a w wytworzoną w ten sposób przestrzeń pomiędzy zwojami wprowadza się palnik *f*, podgrzewający gaz po opuszczeniu prze-

zeń komory ostatecznego gazowania oraz ogrzewający obie komory gaźnika *p* i *q*.

Unoszące się ciepło ogrzewa dodatkowo zbiornik paliwa *c*. Rura *g* palnika użytkowego jest takiej długości, aby palnik mógł być wprowadzony do głębszych i dalszych miejsc palenisk, oprócz tego przyłączenie rurki *g* odbywa się zapomocą rury giętkiej *y* w celu uzyskania zupełnej swobody ruchów przy wprowadzaniu dyszy do paleniska.

Rurka *h* zaopatrzona jest w zawór regulujący *z*, zezwalający na dowolne regulowanie ciśnienia gazu na paliwo w zbiorniku *c*. Rurka *d* jest zaopatrzona w zawór *i* do regulowania dopływu paliwa ze zbiornika *c* do komory wstępnej *p*. Rurka *u* zaopatrzona jest w zawór regulujący *u*¹ do regulacji płomieni palnika *f* ogrzewających komory gazujące, zaś w rurkę *g* wbudowany jest zawór regulujący *g*¹ do regulowania płomienia palnika użytkowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Gaźnik do ropy i ciężkich olejów, znamienny tem, że składa się z komory gazującej wstępnej (*p*), komory gazującej ostatecznej (*q*), przegrzewacza gazu (*x*) i ruchomego palnika użytkowego (*r*).

2. Gaźnik według zastrz. 1, znamienny tem, że komora gazowania ostatecznego zaopatrzona jest w powierzchnię śrubową (*w*) w celu zwiększenia drogi przepływu gazu w ostatnim okresie procesu.

Heino Ballhöfer.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

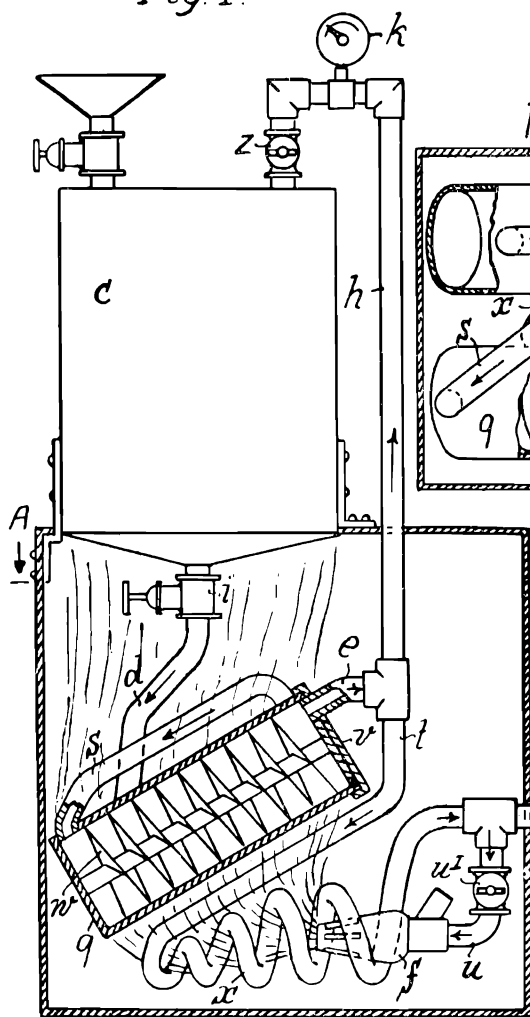

Fig. 2.

